

DE NOODZAAK VAN VERGEVEN

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, wedergeboren kinderen Gods weten wat vergeving is. Zij hebben het namelijk zelf ervaren, toen zij hun zonden aan God beleden en Jezus als hun persoonlijke Heiland aanvaardden. Toen vergaf Hij hun zonden en maakte hen vrij. Toen was het alsof er een zware last uit hun binnenste werd weggenomen.

Maar realiseren wij ons wel hoe belangrijk het is, dat ook wijzelf aan onze naasten hun schulden vergeven? Ik hoop dat in deze prediking duidelijk te kunnen en mogen maken. En ik bid dat door de zalving van de Heilige Geest onze harten hiervan overtuigd zullen raken.

In onder andere Luk. 11 leerde Jezus aan Zijn discipelen het Onze Vader bidden. En daarin zei Hij ondermeer: *“En vergeef ons onze zonden; want ook wij vergeven aan een iegelijk, die ons schuldig is. ....”* (Luk. 11:4a).

Waarom leerde Jezus dit? Uiteraard omdat Hij wil, dat Zijn discipelen door liefde worden bewogen en ware liefde is altijd bereid om de schulden van anderen te vergeven. Maar er is ook een andere reden, namelijk dat door anderen te vergeven de wonden in onze eigen zielen geheeld worden. Mensen kunnen door hun verkeerde of boze woorden en daden ons veel pijn, verdriet en schade berokkenen. Soms niet eens opzettelijk! Er kunnen dan wonden in onze ziel ontstaan. Deze wonden zullen echter genezen door hen te vergeven.

In Luk. 10:25-37 gaf Jezus een geweldige les over het waarachtig liefhebben van God en onze naasten: de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. Leest u deze gelijkenis in z'n geheel. Ik wil nu echter slechts de verzen 29-34 citeren: *“Maar hij, willende zichzelf rechtvaardigen, zeide tot Jezus: En wie is mijn naaste? En Jezus, antwoordende, zeide: Een zeker mens kwam af van Jeruzalem naar Jericho, en viel onder de moordenaars, welke, hem ook uitgetogen, en daartoe zware slagen gegeven hebbende, heengingen, en lieten hem half dood liggen. En bij geval kwam een zeker priester denzelfden weg af, en hem ziende, ging hij tegenover hem voorbij. En desgelijks ook een Leviet, als hij was bij die plaats, kwam hij, en zag hem, en ging tegenover hem voorbij. Maar een zeker Samaritaan, reizende, kwam omtrent hem, en hem ziende, werd hij met innerlijke ontferming bewogen. En hij, tot hem gaande, verbond zijn wonden, gietende daarin olie en wijn; en hem heffende op zijn eigen beest, voerde hem in de herberg en verzorgde hem.”*

Er werd iemand door rovers overvallen en deze persoon werd totaal berooid en zwaar gewond achtergelaten. Een priester en een Leviet kwamen voorbij, maar hielpen niet en lieten hem liggen. Er kwam echter ook een door barmhartigheid bewogen Samaritaan voorbij. Deze is het schaduwbeeld van onze Heiland Jezus Christus, maar óók van dié kinderen Gods, die waarachtige liefde voor hun naasten in hun harten hebben.

Waar het om gaat is, dat de barmhartige Samaritaan de wonden verbond en daarin olie en wijn goot. De wonden in onze ziel zullen blijkbaar genezen door daarin olie en wijn te gieten.

Wat is de geestelijke betekenis van olie en wijn? Wijn verwijst naar het kostbare Bloed van Jezus, dat Hij gaf op het kruishout van Golgotha (Joh. 2:3-4; Luk. 22:20; 1 Cor. 11:25). Olie verwijst naar de zalving van de Heilige Geest (Zach. 4). Alleen Hij kan de mensen wijzen op Jezus en hen overtuigen van zonden (Joh. 14:26; 16:7-15). Altijd wijst de Heilige Geest ons op het kruis, waar Jezus voor onze zonden een smadelijke dood stierf. De Geest wijst op Jezus om Hem te verheerlijken voor al hetgeen Hij vol liefde heeft gedaan. En wat is de kern van de boodschap van het kruis, van het Evangelie tot redding van zielen? Dat is de vergeving van zonden! Olie en wijn spreken ten diepste over de door de Heilige Geest gezalfde boodschap tot vergeving van zonden door het vergoten, kostbare Bloed van Jezus. De wonden van de zwaargewonde man genazen door olie en wijn, dat wil zeggen door vergeving. Het schenken van vergeving bewerkt genezing van onze zielen. Daarom, broeders en zusters, laat toe dat Jezus, de barmhartige Samaritaan, olie en wijn in uw zielewonden giet. Dan zal er genezing volgen. Er is een lied (Opwekking 629) dat luidt:

Hoe kan ik verder leven,
 Hoe moet ik verder gaan.
 Kan ik ooit vergeven
 Wat mij is aangedaan.
 De wonden in mijn ziel,
 De haat en bitterheid,
 Lijken niet te helen
 Niet door wonden, niet door tijd.

Maar als er vergeving is
 Kan er genezing zijn
 Van de pijn en het verdriet
 Diep van binnen.
 Als er vergeving is,
 kan er genezing zijn
 en de weg van herstel
 kan beginnen.

Het lied zegt, dat er genezing van onze innerlijke wonden zal plaatsvinden, als wij degenen die ons hebben verwond, kunnen vergeven. We hebben van Jezus genadevolle vergeving ontvangen, maar nú gaat het erom dat ook wijzelf vergeving schenken aan anderen. De apostel Paulus onderkende dit, zoals we in 2 Cor. 2:10-11 kunnen lezen: *“Dien gij nu iets vergeeft, dien vergeef ik ook; want zo ik ook iets vergeven heb, dien ik vergeven heb, heb ik het vergeven om uwentwil, voor het aangezicht van Christus, opdat de satan over ons geen voordeel krijg; Want zijn gedachten zijn ons niet onbekend.”*

In de Petrus Canisus Bijbelvertaling staat het iets duidelijker geschreven: *“En wien gij iets vergeeft, dien schenk ook ik vergiffenis. En wat ik vergeven heb, zo ik tenminste iets te vergeven heb, dat heb ik voor Christus’ aanschijn vergeven om uwentwil, opdat de satan geen voorsprong op ons krijgt; want over zijn bedoelingen tasten we niet in het duister.”* Het vergeven van elkander is noodzakelijk. Doen we dat niet, dan krijgt de satan een voordeel, een voorsprong op ons. En hij wil maar één ding: ons vernietigen!

Geliefde broeders en zusters, over het thema van het schenken van vergeving heeft Jezus een belangrijke gelijkenis gegeven. Deze wil ik met u lezen. Matt. 18:21-35 – *“Toen kwam Petrus tot Hem, en zeide: Heere! hoe menigmaal zal mijn broeder tegen mij zondigen, en ik hem vergeven! Tot zevenmaal? Jezus zeide tot hem: Ik zeg u, niet tot zevenmaal, maar tot zeventigmaal zeven maal. Daarom wordt het Koninkrijk der hemelen vergeleken bij een zeker koning, die rekening met zijn dienstknechten houden wilde. Als hij nu begon te rekenen, werd tot hem gebracht een, die hem schuldig was tien duizend talenten. En als hij niet had, om te betalen, beval zijn heer, dat men hem zou verkopen, en zijn vrouw en kinderen, en al wat hij had, en dat de schuld zou betaald worden. De dienstknecht dan, nedervallende, aanbad hem, zeggende: Heer! wees lankmoedig over mij, en ik zal u alles betalen. En de heer van dezen dienstknecht, met barmhartigheid innerlijk bewogen zijnde, heeft hem ontslagen, en de schuld hem kwijtgescholden. Maar dezelve dienstknecht, uitgaande, heeft gevonden een zijner mededienstknechten, die hem honderd penningen schuldig was, en hem aanvallende, greep hem bij de keel, zeggende: Betaal mij, wat gij schuldig zijt. Zijn mededienstknecht dan, nedervallende aan zijn voeten, bad hem, zeggende: Wees lankmoedig over mij, en ik zal u alles betalen. Doch hij wilde niet, maar ging heen, en wierp hem in de gevangenis, totdat hij de schuld zou betaald hebben. Als nu zijn mededienstknechten zagen, hetgeen geschied was, zijn zij zeer bedroefd geworden; en komende, verklaarden zij hunnen heer al wat er geschied was. Toen heeft hem zijn heer tot zich geroepen, en zeide tot hem: Gij boze dienstknecht, al die schuld heb ik u kwijtgescholden, dewijl gij mij gebeden hebt; Behoordet gij ook niet u over uw mededienstknecht te ontfermen, gelijk ik ook mij over u ontfermd heb? En zijn heer, vertoornd zijnde, leverde hem den pijnigers over, totdat hij zou betaald hebben al wat hij hem schuldig was. Alzo zal ook Mijn*

hemelse Vader u doen, indien gij niet van harte vergeeft een iegelijk zijn broeder zijn misdaden.”

Velen van u zullen dit verhaal beslist kennen. De eerste dienstknecht was een zéér grote som geld verschuldigd aan zijn koning. Net zoals wij eens, door onze zonden, een onbetaalbare en onaflosbare schuld aan God de Vader hadden. Maar desondanks werd de koning innerlijk met barmhartigheid bewogen en schold de schuld van de dienstknecht kwijt, zoals God de Vader vól van genade en liefde onze schuld vergaf en kwijtschold.

Maar wat gebeurde er? De eerste dienstknecht had zelf nog een klein bedragje te vorderen van een mededienstknecht, die dat geld óók niet kon afbetalen. Maar in plaats van genadig te zijn en over z'n hart te strijken, werd hij heel agressief en zelfs gewelddadig en liet hij zijn mededienstknecht in de gevangenis gooien totdat het luttele bedragje zou zijn afbetaald. Uiteraard werd de koning erg boos over dat gebrek aan liefde en medelijden: *“Gij boze dienstknecht, al die (NB, grote, onbetaalbare) schuld heb ik u kwijtgescholden, dewijl gij mij gebeden hebt; Behoortet gij ook niet u over uw mededienstknecht te ontfermen, gelijk ik ook mij over u ontfermd heb?”*

En de koning liet de liefdeloze dienstknecht oppakken en leverde hem over aan de pijnigers, dat wil zeggen aan de folteraars, aan de beulen, tótdat hij die grote schuld zou hebben afbetaald. En dát zou natuurlijk onmogelijk zijn, zodat hij tenslotte onvermijdelijk aan de pijnlijke foltering zou sterven.

En wat zo confronterend is, dat Jezus benadrukte: *“Alzo zal ook Mijn hemelse Vader u doen, indien gij niet van harte vergeeft een iegelijk zijn broeder zijn misdaden.”*

Ten aanzien van dit verhaal wil ik graag enkele opmerkingen maken:

Eerst wil ik opmerken dat de woorden *“kwijtschelden”* en *“vergeven”* in de verzen 21, 27, 32 en 35 hetzelfde Griekse woord *“aph'iami”* betreffen. Kwijtschelden is in dit verhaal dus blijkbaar hetzelfde als vergeven.

Kwijtschelden kunnen we verstaan als *“het ontheffen van de verplichting tot betaling”*, of *“het schenken van ontheffing”*. Met andere woorden de schuldenaar is de schuld tot betaling *“kwijtgeraakt”*, terwijl de schuldeiser de vordering is *“kwijtgeraakt”*.

Dit principe blijkt ook uit de Hebreeuwse en Griekse grondtekst.

In het Hebreeuws is *“vergiffenis schenken, vergeven”* het woord *“saalach”* (סלח). Maar dit woord is nauw verwant aan het woord voor *“wegzenden”*, namelijk *“sjaalach”* (שלח).

In het Grieks is *“vergeven”* het woord *“aph'iami”*, hetgeen eveneens *“wegzenden”* betekent. *“Vergeving schenken”* aan een ander betekent dus het *“wegzenden”* van iets. Maar van wat dan? Wat wordt er weggezonden?

Ik herinner mij een prediking over dit onderwerp. Óf van br. Jan-Sjoerd Pasterkamp, óf van br. Wilkin van de Kamp! Hij sprak dat wanneer men de ander vergeeft, men het oordeel in het hart jegens die ander wegzendt, wegdoet. Men doet ook de door de ander veroorzaakte pijn weg. Men laat het los en men geeft het in geloof en vertrouwen over aan een hogere macht, dat wil zeggen aan God. Men zendt het tot God. En vervolgens verleent men een gunst zonder voorwaarden aan degene, die de pijn veroorzaakte. Men schenkt aan die persoon ontheffing van diens verplichting tot betaling en genoegdoening.

Het is hiermee duidelijk, dat vergeven een zaak van onze wil is. We moeten besluiten om de ander te vergeven. We moeten een bewuste keuze maken om ons recht op genoegdoening op te geven en de ander met rust te laten. God verlangt van ons dat we deze eerste moeilijke stap zetten. Maar Hij zal dan aan de slag gaan en uiteindelijk ook de innerlijke wonden genezen en de pijn in ons hart wegnemen.

Die pijnlijke wonden zijn vaak niet meteen verdwenen. Want er is tijd nodig, waarin God Zich zal inspannen om onze blik te richten op de ontzettend grote en onbetaalbare schuld, die wij zélf jegens God hadden. Maar hij vergaf ons! De boze dienstknecht had een schuld van 10.000 talenten goud of zilver. Één talent was ongeveer 50 kg. Hij had dus in huidige valuta

een schuld van óf miljoenen euro's aan zilver óf miljarden euro's aan goud. Maar hij zelf wilde de geringe schuld van honderd penningen, omgerekend misschien € 3000-5000 niet kwijtschelden. Als de boze dienstknecht zijn verstand had gebruikt, dan had hij ontdekt hoe absurd hij jegens zijn mededienstknecht handelde. Als hij zich écht bewust was geweest van zijn torenhoge schuld en de oneindige genade die hem ten deel was gevallen, dan had hij gemakkelijk die kleine schuld van de mededienstknecht kunnen kwijtschelden. Maar door de boosheid en het egoïsme in zijn hart kon hij niet redelijk meer nadenken.

Ja, broeders en zusters, God heeft tijd nodig om onze blik te richten op onze onbetaalbare zondesschuld, welke door Jezus uit genade werd kwijtgescholden. Dan verdwijnt de pijn.

Ik wil overigens benadrukken, dat vergeving schenken aan iemand niet hetzelfde hoeft te zijn als verzoening. Bij verzoening belijdt iemand zijn of haar schuld, waarna we hem of haar vergeven en de onderlinge relatie wordt hersteld. Maar tot het schenken van vergeving zullen we in uiterste instantie ook éézijdig bereid moeten zijn. Zélf ook als de ander de schuld aan ons niet wil erkennen en ook niet om vergeving wil vragen. Als we de gelijkenis van Jezus goed lezen, dan verstaan we dat de boze dienstknecht uit zichzelf aan zijn mededienstknecht diens geringe schuld had moeten kwijtschelden.

Voorts moeten we goed beseffen, dat eenzijdig vergeving schenken aan iemand niet betekent, dat we nu instemmen met diens verkeerde woorden of daden.

De volgende opmerking die ik wil maken betreft de actie van de koning. Hij leverde de boze onbarmhartige dienstknecht over aan de pijnigers, aan de folteraars. Wie zijn deze folteraars, broeders en zusters? Dat zijn demonen! Wanneer wij degenen die ons hebben verwond en pijn gedaan niet kunnen vergeven, dan zullen wij worden overgeleverd aan demonen. Dan neemt God Zijn bescherming over onze levens weg. En deze demonen zullen ons hart vullen met zeer pijnlijke gevoelens van het zijn van slachtoffer of zelfmedelijden, gevoelens van cynisme en wrok, onvergevingsgezindheid, verontwaardiging, bitterheid, onverzoenlijkheid, boosheid, woede, wraakzucht, haat. Deze gevoelens zijn de pikzwarte vruchten, die wij door onze verkeerde houding eigenlijk zelf hebben gekweekt. Anderen hebben het zaad gezaaid door hun verkeerde woorden of daden, maar wij zelf hebben het laten opgroeien. En het zal ons leven totaal kapot maken. De zwarte vruchten van dat zaad kunnen zelfs lichamelijke of geestelijke ziekten veroorzaken. En uiteindelijk zullen we geestelijk sterven aan de vreselijke, folterende pijnen in onze ziel.

Een andere opmerking over deze gelijkenis betreft de achterliggende betekenis van het intrekken van Gods bewaring over onze levens als wij de ander niet kunnen vergeven. Dit kunnen we in Matt. 6:14-15 lezen: *“Want indien gij den mensen hun misdaden vergeeft, zo zal uw hemelse Vader ook u vergeven. Maar indien gij den mensen hun misdaden niet vergeeft, zo zal ook uw Vader uw misdaden niet vergeven.”*

Als wij degenen die ons pijn hebben gedaan, niet kunnen vergeven, dan vergeeft God onze misdaden en zonden ook niet. Toen wij uit genade door Jezus' Kruisoffer wedergeboren werden tot kinderen Gods, ontvingen wij van God de Vader vergeving van onze zonden. Maar als wij onvergevingsgezindheid zijn, dan trekt Hij Zijn vergeving van die zonden weer in. Vreselijk! Dan staan wij weer voor Zijn aangezicht als ellendige, hopeloze, vieze, vuile, met zwarte misdaden besmeurde zondaren. Maar dan zijn we niet enkel hopeloos, maar ook nog eens hulpeloos. Want God zal ons niet meer vergeven, hoezeer wij Hem ook daarom smeken. Dan zijn wij voor altijd verloren. Omdat wij zélf de anderen niet willen vergeven.

Maar prijst God, in een andere gelijkenis over het schenken van vergiffenis gaf Jezus óók de oplossing. Want Hij begreep dat het moeilijk is om iemand te vergeven, die je zo diep heeft gekwetst en zo pijnlijk heeft verwond. Jezus benadrukte om te geloven en te vertrouwen op God. Hij zal recht doen als wij in staat zijn om andermans schuld over te dragen aan die hogere macht, aan God de Vader, Die rechtvaardig oordeelt. Luk. 17:3-6 – *“Wacht uzelfven. En indien uw broeder tegen u zondigt, zo bestraf hem; en indien het hem leed is, zo vergeef het hem. En indien hij zevenmaal daags tegen u zondigt, en zevenmaal daags tot u weder-*

keert, zeggende: Het is mij leed; zo zult gij het hem vergeven. En de apostelen zeiden tot den Heere: Vermeerder ons het geloof. En de Heere zeide: Zo gij een geloof hadt als een mostaardzaad, gij zoudt tegen dezen moerbeziënboom zeggen: Wordt ontworteld, en in de zee gepland, en hij zou u gehoorzaam zijn."

Ik herinner mij een prediking van wijlen mijn voorganger, br. L.F. Noll. Hij zei dat de bittere, boze en haatdragende gevoelens over een ander als de vruchten van de moerbeziënboom zijn, namelijk zwart. De apostelen tegen wie Jezus hierboven sprak, vonden het blijkbaar moeilijk om zo vaak te moeten vergeven. Het ontbrak hen aan geloof. Maar Jezus zei tegen hen, dat er slechts een piepklein geloof als een mosterdzaadje nodig zou zijn, een klein vertrouwen in God de Vader. Wie met dat geloof tegen die moerbeziënboom vol zwarte, bittere, haatdragende, boze vruchten kan zeggen: *"Wordt ontworteld en in de zee (van genade) gepland"*, zal het wonder ervaren. Dan wordt die grote boom van onvergevingsgezindheid, dat geweldige obstakel, uit ons hart verwijderd. Overgeven aan God de Vader is spréken tot die moerbeziënboom. Dan zullen wij onze broeders of zusters van harte kunnen vergeven in het volle vertrouwen, dat de rechtvaardige Rechter alles in Zijn handen neemt. Dan zal Hij onze ziel totaal vrijmaken van pijn.

Tot besluit wil ik u wijzen op het geweldige voorbeeld, dat Jezus ons gaf in de moeilijkste uren van Zijn leven op aarde. Zijn vijanden hadden Hem onschuldig ter dood veroordeeld. Tot de dood aan het kruis! Zij hadden Hem gemarteld en gegeseld. Zijn rug was totaal kapot geslagen. Diep in Zijn arme hoofd hadden ze een wrede kroon vol met scherpe dorens gedrukt. Lange spijkers hadden ze door Zijn handen en voeten geslagen. En toen begonnen ze Hem ook nog voortdurend te bespotten, uit te dagen en te bespuwen. Wie zou kunnen en durven zeggen, dat Jezus niet terecht boos had mogen worden? Dat God niet had mogen besluiten om hen nooit te vergeven en voor altijd in de hel te werpen? Maar dat deed mijn lieve Jezus niet. Hij kende de waarde van hun verloren zielen en vergaf het hen vol liefde, bewogenheid en barmhartigheid. Jezus gaf het over aan Zijn Vader, de rechtvaardige Rechter. 1 Petr. 2:23 – *"Die, als Hij gescholden werd, niet wederschold, en als Hij leed, niet dreigde; maar gaf het over aan Dien, Die rechtvaardiglijk oordeelt;"*

Ziet u het principe van het schenken van vergeving, broeders en zusters? Zend het onrecht, de pijn en het oordeel in uw hart weg en geef het over aan God de Vader, de rechtvaardige Rechter. Dan zal Hij daarna de pijn in uw hart wegnemen door uw blik volkomen op het kruis te richten. Dan zal Hij uw hart vullen met liefde voor uw broeder of zuster.

Maar onze lieve Jezus ging zelfs nog één stap verder dan alles overgeven aan de Vader. Hij had eens getuigd, dat Hij gekomen was om de Wet te *"vervullen"*, dat wil zeggen *"voltooiën, volmaken"* (Matt. 5:17). Hoe deed Hij dat? Door het betonen van Zijn liefde, want de liefde is de vervulling der Wet (Rom. 13:10). En daarom bad Hij in Luk. 23:34a: *".....: Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen....."*. Deze woorden sprak Jezus, terwijl Hij met folterende pijnen aan het kruis hing. Jezus bad dat de hemelse Rechter Zijn vijanden en beulen zou vergeven en hen niet zou veroordelen. En het is Zijn diepste verlangen, dat ook wij eens in staat zullen zijn om plaatsvervangend aan God de Vader vergeving te vragen voor degenen, die ons hebben verwond. De eerste christenmartelaar Stefanus kon dat, zoals we in Hand. 7:60 kunnen lezen. Terwijl hij stierf, bad hij: *"Heere, reken hun deze zonde niet toe!"* Met andere woorden: *"Heer, veroordeel hen niet!"* Zou het niet geweldig zijn, als eens ook onze harten vol van liefde voor onze vijanden zullen zijn? Als dat gebeurt, zullen er grote wonderen van bekering gaan plaatsvinden.

Matt. 5:44-45a – *"Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief; zegent ze, die u vervloeken; doet wel dengenen, die u haten; en bidt voor degenen, die u geweld doen, en die u vervolgen; **Opdat gij moogt kinderen zijn uws Vaders, Die in de hemelen is; .....**"*

Ja, broeders en zusters, God is werkelijk goed. Dank Hem voor Jezus, Die al onze zonden vergaf en ons vrijmaakte. Dank Hem voor de liefde waarmee Hij onze harten zal gaan vullen, zodat wij anderen kunnen vergeven. God zegene u. Amen.